

γερακοπλούμιστος επίθ. Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γεράκιν, δι' ὃ ἰδ. γεράκι, καὶ τοῦ ἐπιθ. πλουμιστός.

Ἄνθρωπος ἔχων χρῶμα διάστικτον, ποικίλον ὡς τοῦ ἱέρακος. Συνών. γερακόπλουμος 1.

γερακόπλουμος επίθ. Κύπρ. — Δ.Λιπέρτ., Τζιουπρ.

Γραουδ., 110 — Λεξ. Βλαστ. 130 Πρω.

Ἐκ τῶν οὐσ. γεράκι καὶ πλουμί.

1) Γερακοπλούμιστος, ὁ ἰδ., Λεξ. Πρω. 2) Ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἱέρακος Κύπρ. — Δ.Λιπέρτ., ἔνθ' ἄν. — Λεξ. Βλαστ., ἔνθ' ἄν.: Γερακόπλουμα μάτια Λεξ. Βλαστ., ἔνθ' ἄν. || Ἄσμ.

Ἀμ-μάδια γερακόπλουμα, φρούδια καμαρωμένα, κάτσετε νὰ κεντήσουμε τοῦ Χάρου τὸ μαντήλι Κύπρ. Συνών. ἐν λ. γερακωτός.

γερακόπουλο τό, γερακόπουλον Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)

γερακόπουλο Ἰων. (Κρήν.) — Γ.Βλαχογιάνν., Μεγάλ. Χρόν., 5 γερακόπ'λο Πελοπν. (Χατζ.) γιαρακόπ'λου Ἦπ. (Ἰωάνν.) ἀρακόπουλο Θήρ. γερακοπούλιν Πόντ. (Κερασ. Τρίπ.) γερακοπούλι Λεξ. Γαζ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γεράκι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -πουλο, δι' ἣν ἰδ. -πουλος.

1) Ὁ μικρὸς ἱέραξ, νεογνὸν ἱέρακος Ἰων. (Κρήν.) Πελοπν. (Χατζ.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Τρίπ.) — Γ.Βλαχογιάνν., ἔνθ' ἄν. — Λεξ. Γαζ.: Χαρά 'ς τὸ γερακόπουλο, ποὺ ξέρεῖ νὰ ζυγιάζῃ ἀπὸ ψηλά. Γ.Βλαχογιάνν., ἔνθ' ἄν. || Ἄσμ.

Ἀιτόντζ ἐπεριπέτανεν ψηλά 'ς σὰ ἐπουρανᾶ ἐκράν'νεν καὶ 'ς σὰ νύχᾶ 'του παλληκαρὶ βραχόναν, ἔρται καὶ γερακόπουλον παρακαλεῖ καὶ λέει (ἐκράν'νεν=ἐκράτει) Κερασ. Τραπ. 2) Εἶδος μικροῦ στρουθίου Θήρ. Συνών. τσιροπούλι. 3) Μεταφ. εἶδος ἀλιευτικοῦ δικτύου Ἦπ. (Ἰωάνν.): Τοῦ γιαρακόπ'λου πιάν' μεγάλη ψάρια.

γεράκος ὁ, πολλαχ. γιράκους πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γέρος καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκος.

Ὁ μικρόσωμος γέρον, ὁ συμπαθὴς γέρον πολλαχ.: Τί θές, γεράκο μου; Πελοπν. (Ἦλ.) Φεύγ' αὐτεῖν' ἢ γ'ναῖκα κ'ἢ γιράκους καρτιροῦσε νὰ ἰδῇ τί θὰ γ'νῇ (ἐκ παραμυθ.) Θεσσ. (Τρίκερ.) Συνών. γεροντάκι.

γερακὸς επίθ. Κέρκ. (Κασσιόπ.) Κεφαλλ. Κρήτ. (Βάμ.

Νεάπ. Σφακ. Χαν.) γερακιὸς Ζάκ. 'ερακιὸς Κάρπ. γερατῆας Κύπρ. Θηλ. γερατσὲ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γεράκι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ός. Πβ. Γ.Χατζιδ., ΜΝΕ 1, 148 Λαογρ. 7 (1923), 91.

1) Ὁ ἔχων χρῶμα ὅμοιον πρὸς τὸ τοῦ ἱέρακος Ζάκ. Κέρκ. (Κασσιόπ.) Κεφαλλ. Κρήτ. (Βάμ. Νεάπ. Σφακ. Χαν.) Κύπρ.: Γερακὰ μάτια Κασσιόπ. Γερακὰ μάθια Σφακ. Τράγος γερατῆας. Αἶγια γερατῆς Κύπρ. Ξαθή 'τονε κι εἶχεν κι ἀμάθια γερακὰ κι εἶχεν καὶ ὄγδ' πλεξοῦδες ἀπὸ τσ' ἐφτάναν ὡς τὴ μέση καὶ παρεκάτω καὶ καλὰ 'πιθέματα (= 'πιθέματα=χαρακτηριστικά) Κρήτ. || Ἄσμ.

Τὰ μάτια σου εἶναι γερακιά καὶ τὰ δικά μου μαῦρα, πότε θὰ τ' ἀδαμώσουμε σὲ μιὰ δεμέλ' ἀδάμα (δεμέλα=μαξιλάρι) Ζάκ.

Τὰ μαῦρα μάθια 'ρέγομαι, δὲ βρίζω ν' ἀγαπήσω, τσ' ἀγάπης μου 'ναι γερακὰ καὶ δὰ τὰ βογιαδίω Νεάπ. β) Τὸ θηλ. ὡς οὐσ., ὄνομα κυνὸς ἐκ τοῦ χρώματος τῶν τριχῶν αὐτοῦ Κάρπ.: Ἄσμ.

Κόβγει τὰ πόγια καὶ τ' ἀφτιά, κόβγει προὲς κι ὀγλίσσεσ τοῦ Μούργου καὶ τῆς 'Ερακιᾶς νὰ φᾶσι, νὰ χορτάσουν (προὲς κι ὀγλίσσεσ=προβιῆς καὶ γλῶσσεσ. Μούργος καὶ 'Ερακιᾶ=(Γερακιᾶ) ὀνόματα κυνῶν).

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γερακὸς Θεσσ. (Τρίκερ.) Γερακιὸς Ἀθῆν. Κάρπ. 'Ερακιὸς Κάρπ.

γερακότσιχλα ἡ, Ἄνδρ. (Γαύρ.) Ἀττικ. Θεσσ. (Πήλ.) Κρήτ. (Ἐνν. Χωρ. κ.ά.) Πελοπν. (Γαργαλ. Μεσσ. Μεγαλόπ.) Σῦρ. — Δ.Λουκόπ., Νεοελλην. Μυθολ., 149. γερακότσιχλα Κεφαλλ. Κύθηρ. Μῆλ. ἀρακότσιχλα Θήρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γεράκι καὶ τσίχλα.

1) Τὸ ἀποδημητικὸν πτηνὸν κίχλη ἢ ἱξοβόρος (turdus viscivorus), τῆς οἰκογ. κοσσυφιδῶν (turdidae) Ἄνδρ. (Γαύρ.) Ἀττικ. Θήρ. Κεφαλλ. Κρήτ. Μῆλ. Πελοπν. (Μεγαλόπ.) Σῦρ. — Δ.Λουκόπ., ἔνθ' ἄν. Συνών. δειντρότσιχλα.

γερακούδι τό, ἀμάρτ. γερακούιν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γεράκι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦδι.

Τὸ νεογνὸν τοῦ ἱέρακος: Σὰν ἔπναζεν, εἶεμ μιὰν κουφήν τξ' ἐδοτξίμαζεν νὰ φάῃ τὰ γερακούδκια ποὺ 'ταν μέσ' 'ς τῆφ φουλεᾶν (εἶεν=εἶδεν, κουφήν=ἐχιδναν, ἔπναζεν=ἐκοιμᾶτο).

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γερακούδ' Θάσ.

γερακούλα ἡ, Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γεράκι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦλα.

Τὸ θηλ. τοῦ πτηνοῦ ἱέραξ ὁ ἐρυθρόπους (falco vespectinus), τῆς οἰκογ. τῶν ἱερακιδῶν (falconidae). Συνών. ἐν λ. γερακούλι καὶ κουφογερακίνα.

γερακούλι τό, Κέρκ. Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Καρδαμ.) γερακούλι Πελοπν. (Ξεχώρ. Σαηδόν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γεράκι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦλι.

Τὸ πτηνὸν ἱέραξ ὁ ἐρυθρόπους (falco vesperinus), τῆς οἰκογ. τῶν ἱερακιδῶν (falconidae) ἔνθ' ἄν.: Τὰ γερακούλια μοῦ φάγανε τίς καλύτερες κοτταρίτσες μου Καρδαμ. Γιὰ τσοῖτα πῶς ζυγιάζεται τσεῖνο τὸ γερακούλι. Θὰ βουτήξῃ κἀνένα πουλὶ Ξεχώρ. Δὲ δὲ χωνεύω νὰ μοῦ φάῃ τὴ βουλατσίδα τὸ γερακούλι αὐτόθ. Συνών. γερακούλα καὶ ἐν λ. ἀνεμογάμης 1.

γερακούνα ἡ, Πελοπν. (Γέρμ. Λεῦκτρ. Οἶτυλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γεράκι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦνα.

Τὸ θηλ. μεγάλου ἱέρακος.

γερακοφορεμένος επίθ. Ἰων. (Σμύρν.) Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γερακὸς καὶ τῆς μετοχ. φορεμένος τοῦ ρ. φορῶ.

Ὁ φορῶν ἐνδύματα ἔχοντα τὸ χρῶμα τοῦ ἱέρακος ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ὡ χρυσοπράσινε μ' αἰτέ, γερακοφορεμένε, πάλι 'ς ἀγάπη μ' ἔβαλες, ἀναθεματισμένε Σκῦρ.

γερακοφωλιά ἡ, Παξ. Σκῦρ. γερακοφουλιά Πελοπν. (Γαργαλ. Κίτ. Μάν. Μεσσ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γεράκι καὶ φωλιά.

1) Ἡ φωλεὰ τοῦ ἱέρακος ἔνθ' ἄν. Συνών. γερακιὰ 1.

2) Ὑψηλὸς καὶ ἀπομεμονωμένος τόπος Παξ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γερακοφωλιά Ἦπ.

